

Sverige, Tyskland, Østrig, Holland, Svejt og Frankrig findes Love om Tilsyn med Forsikringsselskaber, i Norge og Italien er der fremsat Forslag, og i Belgien og Finland er der Love under Forberedelse, og udenfor Europa er der baade i Nordamerika og i Japan Tilsynslove. Man kan med stort Udbytte, som ogsaa Venstres ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, i Kommissionens Betænkning studere visse Sider af denne fremmede Tilsynslovgivning. Det er ganske vist ikke saa systematisk fremstillet, som det kunde være ønskeligt, men i alle Tilfælde: det Materiale, der ligger, kan man benytte.

Jeg skal senere vende tilbage til den fremmede Lovgivning og derefter gaa over til at behandle det foreliggende Lovforslag, men inden jeg gør det, vil jeg gerne fremsætte de principielle Krav, som mit Parti maa stille til en Lov om Tilsyn med Forsikringsvirksomhed. Jeg har allerede sagt, at vi maa kræve et sagkyndigt Tilsyn, men jeg vil nu gerne gøre Rede for enkelte Omraader, hvor dette Tilsyn maatte øve sin Virksomhed. Der er for det første Spørgsmaalet om, at Forsikringsvirksomhed kun bør kunne oprettes ved Koncession. Min Partifælle det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) har for faa Dage siden i Anledning af Forslaget til Lov om Banker fremhævet Nødvendigheden af, at Banker kun kunde oprettes efter Koncession. Det samme bør efter vor Opfattelse gælde for Forsikringsselskaber. Det bør dog aldrig mere kunne ske, hvad der skete hyppigt under Krigen, at et Middagselskabs eller et Bridgepartis Herrer uden at spørge nogen gav sig til at danne et Forsikringsselskab og fik gode Venner til at tegne Aktier. Det forekommer os, at Forsikringsvæsenet har saa store sociale Op-gaver at varetage, og at Tryghed og Ro i Hjemmene i saa overordentlig Grad afhænger af Forsikringsvæsenets rette Fungeren, at det umuligt kan overlades den første den bedste at oprette et saadant Selskab. Nu vil jeg gerne indrømme, og det vil maaske den højtærede Handelsminister ogsaa sige, at de Tider er forbi, da man saadan mir nichts dir nichts lavede Forsikringsselskaber. Det er ikke saa let at faa sin Vennekreds til at tegne Forsikringsaktier, og det er heller ikke saa let at faa

de forsikringsssøgende til at hoppe paa. Men man maa jo ikke lovgive for den øjeblikkelige Tilstand, man maa ved Lovgivningen forhindre, at det nogen Sinde igen kan ske, at saadanne Tilstande indtræder, og det opnaar man bedst ved at bestemme, at de, der vil lave et Forsikringsselskab, først maa søge om Koncession.

Vort andet principielle Krav er Kravet om Kontrol med Forsikringsgrundlaget. Jeg ser jo nok, at der i Kommissionens Betænkning bliver gjort en hel Masse for at forsikre os om, at Grundlaget ikke kan kontrolleres, da alt er saa svævende. Jeg tror nu ikke, at Forsikringsvæsenet staar sig ved at fremstille Forsikringsgrundlaget som saa svævende og saa lidt statistisk sikkert, at det slet ikke kan nytte, at man vil kontrollere det. Det vil maaske virke alt for afsvælende paa Befolkningens Lyst til at lade sig forsikre snart for det ene og snart for det andet. Men dernæst kan det vel i Virkeligheden ikke være saa helt umuligt, som man gerne vil fremstille det. Jeg henviser i saa Henseende til den Skrivelse, som Forsikringsraadet har indsendt til Handelsministeriet, og som findes Side 87 i Betænkningen, hvor der netop staar, at Forsikringsraadet ikke kan betragte det som tilraadeligt, at man ikke forlanger Forsikringsbetingelserne kontrolleret. Naar Forsikringsraadet maa fraaraade at opgive Kontrollen med Forsikringsbetingelserne, kan jeg ikke tænke mig, det skulde kunne være saa umuligt at indføre en saadan Kontrol.

Jeg nævner dernæst som det tredje Krav Lovregler om Midlernes Anbringelse. Det er et selvfølgeligt, ja, man kunde maaske sige, det fundamentaleste Krav af alle. Der er ingen, der har en saadan Adgang til at faa Penge mellem Hænder som Forsikringsselskaber, ikke en Gang Bankerne har en saadan Adgang, for i Bankerne kan dog Fordringshaverne møde op og se til deres Konti og hæve af dem, men der er ingen, der spørger Forsikringsselskaberne, om deres Midler er til Stede, uden netop de enkelte, der skal have dem i det givne Øjeblik. Man ser jo ogsaa, hvilken Svindel der er lavet netop paa Grundlag af dette, at Forsikringsselskaber faar Raadighed over Penge, som ingen saa at sige kræver dem til Regnskab for før om mange, mange Aar. Man ser — og det er Kommissionen, der saa